

Liturgie Emmen, 10 januari 2016

Thema: christen 24/7

1. Intredelied: **Psalmen Voor Nu 145** (*God, ik adem om van U te zingen*)
2. Afhankelijkheidsbetuiging aan de HERE
3. Vredegroet
Genade voor u en vrede van God onze Vader in de Heer Jezus Christus. Amen
4. Zingen: **Opwekking 717** (*Stil, mijn ziel*)
5. Gebed
6. Bijbellezen: **Filippenzen 1:27-2:18** (*gelezen door:*)
7. Zingen: **Opwekking 575** (*Jezus alleen, ik bouw op Hem*)
8. Preek
9. Zingen: **Opwekking 705** (*Aan de maaltijd wordt het stil*)
10. Gebed
11. Geloofsbelijdenis: **Gezang 161:1-4**
12. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door..*)
13. Slotzang: **Nieuwe Liedboek Gezang 416:1-4** (*Ga met God*)
14. Zegen.
De genade van de Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

[dia1] Christen 24/7.

Ik heb gemerkt dat niet voor iedereen gelijk duidelijk is waar het dan om gaat (waar staan die cijfers voor?)

Maar er waren bij de voorbereiding ook die er mooie dingen over zeiden:

[dia2] christen 24/7 zegt voor mij dat ik van Christus mag zijn, 24 uur per dag, 7 dagen van de week;

[dia3] 24/7 zegt voor mij dat ik eigendom van Christus ben, gekocht en betaald; dat geeft me rust, ondanks alle onrust in het leven en de wereld om je heen;

[dia4] 24/7 is voor mij onder alle omstandigheden bewust-zijn van je christen zijn. Ik werk eraan, probeer dmv "schiegbedjes" God deelgenoot te maken van de dingen die mooi of moeilijk zijn;

[dia5] 24/7 wil zeggen dat je altijd christen bent, het zit in elke vezel van je lichaam; je hebt geen 'uurtje voor jezelf' waarop je kan doen wat jou het beste uitkomt;

[dia6] 24/7 is niet alleen christen zijn op de zondag, maar elke dag; biddend leven, dag in-dag uit;

[dia7] 24/7 wil zeggen dat je altijd christen bent, en niet af en toe, of als het jou uitkomt;

[dia8] het is dag en nacht zo, je kan het niet even op *stand-by* zetten, maar er altijd mee bezig en proberen het toe te passen in het dagelijks leven.

Christen 24/7 beschrijft dus aan de ene kant [dia9] een *gegeven van God*. Het is een *feit*: je bent christen (of niet), je bent van Christus, en dat altijd en overal. Dat is een fundament, een dragende grond onder je bestaan. Het geeft rust.

Aan de andere kant geeft het aan mensen die christen zijn iets [dia10] van een *opdracht*, een *taak*: maak het waar, laat ook altijd en overal te merken zijn dat je van Christus bent. Zo is het iets wat je in beweging brengt.

Waar komt dat woord *christen* vandaan?

Het wordt voor het eerst in de Bijbel gebruikt in **Handelingen 11:26** [dia11]

het was in Antiochie dat de leerlingen (van Jezus) voor het eerst christenen werden genoemd.

Het is dus een naam die [dia12] door andere mensen aan volgelingen van Jezus wordt gegeven. En waarschijnlijk was het vooral een scheldnaam, een geuzennaam.

[dia13] *Christianoi* (Grieks) betekent Messiasmensen, mensen die bij de Messias (Hebreeuws), die bij Christus (Latijn) horen.

Blijkbaar hadden ze het zoveel en zo vaak over Christus, dat ze ernaar genoemd werden.

Christianoi... Tja, waar het hart vol van is...

Een christen is dus iemand die vol is van Jezus Christus, voor wie Hij *alles* is.

Een mooie belijdenis van zo iemand over Jezus staat in **Kolossenzen 1**: [dia14]

in Hem is alles geschapen, alles in de hemel en op aarde (...) Hij bestaat voor alles en alles bestaat in Hem. Hij is het hoofd van het lichaam, de kerk. Oorsprong is Hij, eerstgeborene van de doden, om in alles de eerste te zijn: in Hem heeft heel de volheid willen wonen, en door Hem en voor Hem alles met zich willen verzoenen, alles op aarde en alles in de hemel, door vrede te brengen met zijn bloed aan het kruis.

Ik vraag de catechisanten wel 's welke woorden in dit gedeelte het meest voorkomen. Daarmee kun je het kort en krachtig samenvatten: [dia15] **Hij = alles!**

Dat is het kenmerk van een christen: die ademt Christus. Die is vol van Jezus.

Nu denk je misschien dat het woord *christen* in de Bijbel vaak voorkomt. Dat is niet zo: [dia16] maar drie keer, waarvan tweemaal als een omschrijving die door anderen wordt gegeven.

Het is dus niet een woord dat de Bijbel gebruikt om gelovigen mee aan te duiden. Misschien is dat wel iets om over na te denken...

De Bijbel heeft het vaker over [dia17] *discipelen, leerlingen, volgelingen*.

Zijn dat geen betere woorden? Want *christen* – dat schept hoge verwachtingen...

En maak je dat waar?

Zijn wij, bent u, en jij, ben ik zo christen als we dat net omschreven: vol van Jezus?

Is Hij echt *alles* voor mij?

Daar is bij de voorbereiding ook heel wat over gezegd:

[dia18] de theorie is geen probleem voor mij, de praktijk wel. Het is vallen en opstaan, vallen en opstaan, je bent er nooit mee klaar.

[dia19] ik ben maar al te snel alleen christen op zondag, bij het eten en bij het naar bed gaan. En voor de rest leid ik mijn leven.

[dia20] je doet niet altijd naar wat je weet; moeilijk om bijbellezen en bidden vol te houden, je bent zo gauw door 'wereldse dingen' in beslag genomen.

[dia21] toen ik 24/7 zag gaf me dat een beklemmend gevoel, een gevoel van tekortschieten, te falen hierin. Want je bent niet continu met God en de Bijbel bezig, er zijn de dagelijkse beslommeringen enz.

En laten we maar eerlijk zijn: het is ook best lastig in de wereld van nu.

Vol van Christus zijn. En naar Hem ook zelf *christen heten* en het *daadwerkelijk zijn*.

Het is soms veel aantrekkelijker [dia22] een kameleon dan een christen te zijn!

Een kameleon past zich aan zijn omgeving aan...

Op een feestje wordt er flink gedronken. En je bent een watje als je niet meedoet...

Bij de koffie wordt er stevig geroddeld. Je wilt niet schijnheilig overkomen, en dus doe je mee of houd je je mond...

Op het werk zegt iemand dat ie vindt dat ie best goed leeft en dat ie daar geen God voor nodig heeft. Je knikt waardierend en laat het erbij...

De patient op bed zegt dat ie rustig kan sterven, want hij heeft nooit iemand kwaad gedaan. Je knikt 'm vriendelijk toe, want je staat er immers als verpleegkundige en niet als evangelist...

De automonteur vraagt of je bij betaling ook een nota wilt hebben. Nee, doe maar niet, zonder is immers een stuk goedkoper...

Als een kameleon schik je je naar alle kleuren van de regenboog, want je wilt liever niet uit de toon vallen, niet het braafste jongetje van de klas.

Je hebt liever dat ze niet weten dat jij christen bent, want dan zou het nog wel 's vervelend kunnen worden... Of je bent bang dat de leuke dingen van het leven voortaan aan jou voorbijgaan...

Lastig is ook dat onze omgeving meer en meer *on-christelijk* wordt.

Nu moet je het christelijk gehalte van de samenleving van 50 jaar terug niet ophemelen, maar toch zijn de algemene normen en waarden behoorlijk verschoven. Van een [dia23] *wij-samen-leving* duidelijk naar een *ik-beleving* (individualisme).

Ook is geld, en winstmaken, en economische groei veel belangrijker geworden, ten koste van medemenselijkheid en solidariteit. De [dia24] economie is nu ook 24/7!

Het is allemaal harder geworden, groffer, hufferiger ook.

Wil je dan als christen meekomen, dan moet je haast wel meedoen.

Dat merk ik ook aan de reacties vooraf.

[dia25] ons leven is druk en hectisch, en we hebben telefoon en computer de hele dag binnen

handbereik.

[dia26] dingen van het werk nemen maar zo alle aandacht en energie in beslag.

[dia27] je zou graag meer willen delen – 'kwali-tijd' willen hebben met geliefden en vrienden – maar er is amper tijd voor, want je moet nog dit.. en dat...

[dia28] en mensen, ook die van de kerk, zijn meer 'op zichzelf' gericht; mensen haken makkelijk af, kiezen eerder voor zichzelf, zetten hun eigen belang voorop.

[dia29] tijd voor geloof, voor de kerk, tijd om Bijbel te lezen en bidden staat onder druk; je kunt daar ook heel makkelijk op 'bezuinigen'.

[dia30] de vanzelfsprekendheid is weg: eerder deed je gewoon dingen, daar dacht je verder niet bij na; iedereen (of in elk geval heel veel anderen) deden het, dus jij ook. Maar tegenwoordig moet je alles uitleggen, je verantwoorden.

Je wordt door je omgeving steeds meer als apart, of bijzonder, als ouderwets of zelfs achterhaald beschouwt, als je keuzes maakt vanwege je geloof.

En het gevolg daarvan is, [dia31] dat ook bij jou als christen, normen en waarden opschuiven, voor een deel meegaan in de richting die andere mensen ook gaan.

(Voorbeeld: reizen op zondag.)

We nemen het niet zo nauw meer.

Van een herkenbare christelijke 'zede' (manier van leven) is amper meer sprake; die paste in een verzuilde samenleving, waarbinnen je in feite alleen contact had met mensen uit de eigen groep – dat is voorbij.

Alleen – wat is dan nog het eigene van een christen?

Waarin onderscheidt hij/zij zich nog?

Gaat het met ons net als met al die organisaties en instituten die nog wel een 'c' in hun naam hebben staan, maar er in feite niks meer mee doen?

Is het een holle term geworden?

Dat zou heel ernstig zijn, juist en vooral omdat *christen* heenwijst naar *Christus*.

Wat voor indruk wek je op je omgeving als christen-zijn niks meer voorstelt? Dan denken de mensen toch al gauw dat Christus ook wel niet zoveel zal voorstellen!?

Halen we met hoe wij christen zijn Jezus Christus ook niet omlaag?

Misschien kunnen we onszelf maar beter geen *christen* meer noemen.

Laten we maar weer heel Bijbels *leerlingen* zijn: geen mensen die het allemaal al heel precies weten, maar wel mensen die heel veel nog moeten leren. [dia32] En die zodoende ook regelmatig fouten (mogen) maken en de mist ingaan en tot de orde geroepen moeten worden – er valt nog zoveel te leren immers!

Laten we maar weer heel Bijbels *volgelingen* van Jezus zijn, die achter Hem aangaan, dichtbij Hem blijven, kijken en luisteren naar wat Hij deed, en zichzelf daardoor laten inspireren om zijn voorbeeld te volgen. En die heel goed beseffen dat ze volgen en niet degene zijn die voorop loopt (jij bent Christus niet!), en die ook nog wel 's afdwalen, de weg kwijtraken, en dan er weer bij gehaald moeten worden.

Leerling en volgeling van Jezus – dat klinkt nederiger, meer bescheiden.

Past ook beter bij hoe het is en hoe het vaak gaat...

Kijk, en als *andere mensen* je dan *christen* noemen..., spottend of waarderend, omdat ze horen en merken dat jij vol van Christus bent... dan krijgt Hij de eer. Want jij was slechts leerling van de Meester, volgeling van de Goede Herder!

Christen 24/7 als leerling, volgeling.

Dat betekent steeds weer beginnen bij wat je bent: eigendom van Jezus Christus, bij wie je dankzij

Jezus mag zijn: kind van God, erfgenaam van eeuwig leven.

Je dáár op concentreren, op je Heer. En op wat Hij heeft gedaan voor jou.

Denk aan vanmorgen, wat Paulus zegt in **1 Korintiërs 2:2** [dia33]

Ik had besloten u geen andere kennis te brengen dan die over Jezus Christus, de gekruisigde.

Dat is de kern. Daar moeten we steeds weer naar terug, dat elkaar steeds weer voorhouden: *Jezus Christus, de gekruisigde.*

En echt vol worden van Hem.

Minder vol van onszelf, en alles wat ons bezighoudt. En steeds voller van Hem.

Ik merk dat daar zeker verlangen naar is:

[dia34] wat kan ik doen om 24/7 een volgeling te zijn? De wereld trekt, en in de kerk gaat het zelfs niet continu over het volgen van Christus, maar veel over ons zelf en ons gevoel. Hoe houd je het langer vol om elke dag met God bezig te zijn?

[dia35] hoe kom ik tot een persoonlijke relatie met God waardoor ik ook het goede voor Hem wil doen?

[dia36] ik zou graag 'tips' krijgen die mij helpen bij het vinden van motivatie om dagelijks aan God mijn aandacht te geven. Tools die je verder helpen bij het bewust christen zijn.

[dia37] hoe kunnen we in de gemeente elkaar stimuleren op dit punt? Want soms kan je beter praten met je ongelovige burens dan met wijkgenoten van de kerk. Hoe houd ik het vol om God te blijven volgen? Vooral binnen het instituut kerk?

Dat bedoel ik maar... laten we maar niet al te grote woorden gebruiken...

Je hoort hierin de pijn doorklinken over wat wij als christenen vaak maken van de kerk, het teleurgesteld zijn over dat je, zelfs op de plek waar je juist verwacht dat je dingen in geloof kunt delen, medegelovigen geen thuis geven, afhaken, je met grote ogen zitten aan te kijken als je over iets van je geloof begint...

Waarom komen we elkaar niet tegemoet in het verlangen samen te bidden en gevoelens te delen, elkaar als broeders en zusters te bemoedigen?

Het wordt er zoveel mooier van. Zoveel echter, zuiverder.

Zoveel meer zoals onze Heer het bedoeld heeft: samen lichaam van Hem zijn.

[dia38] Laten we leerling zijn, volgeling, 24/7.

Beginnen bij Hem: *Jezus Christus, de gekruisigde.*

Bij de rust die dat geeft. Bij ons één zijn in Hem.

En daarna, van daaruit, vanuit Hem leven.

Zeker, dat gaat met *ups and downs*, daar kun je op wachten.

Wees wat dat betreft realistisch – je blijft een zondig en gebrekkig mens – gelukkig hoef je niet door eigen daden de eeuwigheid te bereiken!

Om leerling en volgeling te zijn, is het belangrijk om te luisteren en te kijken naar Jezus. Hoe kan dat anders dan door Bijbellezen?!

Zo bijzonder, dat je zoveel honderden jaren nadat Hij gesproken heeft, je nog steeds zijn woorden kunt horen klinken en zelf kunt lezen.

En er staan zoveel levensverhalen in de Bijbel van mensen die met God leefden en in geloof tot grote en mooie dingen in staat waren, maar die wel helemaal *mens* bleven, en ook hun terugslag kenden, hun moeite en pijn en frustratie – zo herkenbaar...

Bijbellezen. Maar inderdaad: daar moet je wel tijd voor maken. Daar moet je wel voor trainen.

(Ik hoop daar in de komende [dia39] Leer-van-de-kerk-dienst nader op in te gaan; dan is het onderwerp discipel-discipline.)

Het komt je niet aanwaaien, al waait de Heilige Geest waarheen Hij wil...

Ik geef een tip door die een van de gemeenteleden gaf:

[dia40] ik maak gebruik van het bijbelrooster van Alpha Nederland, waarvoor je je gratis kunt inschrijven via: www.bijbeljaar.nl. Je ontvangt dagelijks een e-mail met drie Bijbelgedeelten, met daarbij een praktische uitleg die het onder één thema samenbrengt. Lijkt me een mooi en eigentijds hulpmiddel, het proberen waard!

Christen 24/7, als leerling, volgeling.

[dia41] Beginnen bij Hem: *Jezus Christus, de gekruisigde.*

Want het is een valkuil, zeker voor doenerige mensen die wij vaak zijn, om het te zoeken in dingen die wij allemaal zo nodig moeten doen.

Voordat je het weet denk je dat Gods kerk en koninkrijk afhangt van wat jij doet.

Nu is echt niet onbelangrijk wat jij wel en niet doet, maar God is daarvan niet afhankelijk: Hij bouwt zelf zijn koninkrijk. En bovendien: Christus heeft overwonnen.

Dat mag juist je uitgangspunt zijn.

Dan gaat het veel meer om een houding, een manier van leven, een manier van in het leven staan.

Zoals we daarover in **Filippenzen 2** lezen: om een *gezindheid*. [dia42]

Laat onder u de gezindheid heersen die Jezus Christus had.

Die gezindheid wordt bepaald door afzien van status, je niet laten beheersen door wat je hebt, nederig zijn, de minste willen wezen, gehoorzaam zijn – zelfs als dat lijden betekent.

Realiseer je dat wel: leerling, volgeling van Jezus zijn, christen 24/7, houdt wel in dat je het Jezus te zeggen geeft in je leven, dat Hij de koers bepaalt, dat je doet wat Hij vraagt en aangeeft. En dat dat ook kan betekenen dat je dus niet doet wat jij denkt dat goed is, of waar jij misschien een goed gevoel bij hebt.

Volgeling, leerling van Jezus zijn kan *afzien* betekenen, keuzes maken die mensen om je heen niet begrijpen, en waar ze misschien ook helemaal geen begrip voor hebben, of waarom ze belachelijk maken.

Da's lastig, zeker. Pijnlijk soms. Maar laat je er niet door weerhouden.

Richt je op Christus. Heb zijn gezindheid.

Dan weet je: het hoort erbij.

Zoals Petrus bemoedigt (**1 Petrus 4:16**): [dia43]

Maar als u lijdt omdat u christen bent, schaam u dan niet en draag die naam tot eer van God.

Juist in de wereld van vandaag kunnen leerlingen van Jezus het verschil maken.

Je merkt aan alle kanten dat mensen weer snakken naar bezieling, verbinding, geborgenheid.

Omdat de wereld van het ik, de wereld zonder God, zo kil is en zo koud, zo hard en meedogenloos, zo leeg en doel-loos.

Laten we Christus' naam eer aan doen, Hem gestalte geven in ons leven, en vol zijn van zijn liefde.

Amen [dia44]